

napsal Mankar Camoran

>CHIM<

bratře novici, věz, že Jeho věž se dotýká všech pláštů nebe a že na jejím vrcholku stává se člověk tím, čím chce být. A co víc: i tím, čím byl a z čeho se proměnil, přičemž změny dolehnou i na ty, kdo touž cestou budou kráčet po něm. Toť třetí klíč k nu-mantii a tajemství toho, jak se ze smrtelníků stávají stvořitelé a ze stvořitelů zpět smrtelníci. Kosti velkého Kola potřebují maso, což je údělem lidstva.

Křivopřísežníci, strachujte se, neboť zrádci putují po stezkách skutečných jmen, jsou nohsledy zastaralých bohů. Dračí krev skrývala své potomstvo v šesti tisících letech éterického labyrintu, jenž je Arénou, jež je vázána přísahou, přestože to popírají. Ve jménu Knihy, chop se tohoto klíče a rozlom božskou skořáčku, která vězní následovníky pláště. Jeho kůže je ze zlata! SCARAB AE AURBEX!

Bratře křivopřísežníkům! O kůži ze zlata Xarxes Mysterium praví: "Nelam si hlavu ze zapovězenců, kteří v pominutí sejdou z cesty, neboť ti ztratili víru a nechali se svést aedrou, jež nezná jinou planetu než tuto." Načež nás slova lorda Dagona vybízejí, abychom tyto bezvěrce zadupali do prachu: "Sežerte či vykucejte zatoulané zapovězence a pojměte jejich nicotnou vůli, která je zmámila, aby kráčeli cestou bohů. Poplivejte či spalte svody, které je přinutily na cestě zpomalit. Nazvěte je jménem Mnemoli."

Proslulí musejí za každou novou ratolest platit. Pochop to, bratře, a už hydry nepřikrmuj.

Bratře, když čteš, uslyšíš stínový chorál. Místnosti, ve které právě sedíš, co nevidět narostou oči a uši. Svit svíce či kouzla, za kterého si pročítáš má slova, se stane branou pro zrádce, o nichž jsem hovořil výše. Spílej jim a neměj strachu. Nazvi je jménem, nazvi je jejich prvotní povahou. Já, Mankar z hvězd, jsem při tobě a přicházím, abych tě odvedl do svého ráje, kde zrádce věže pověsíme na skleněné skřipce a necháme je tam, dokud nezaplají novým počátkem.

Bratře, to je tvá ochrana před Mnemoliy. Při hluku zblednou a zažhnou až tehdy, kdy se země bude chvět pod příbojem nových následovníků pláště. Jen jim pověz: "Běžte! GHARTOK AL MNEM! Bůh jest přišed! NUMI MORA! NUM DALAE MNEM!"

akmile jednou vkročíš do mýtična, jeho síly se ti odevzdají. Mýtus není nic jiného než prvotní touha. Nevyslovitelná pravda. Nad těmito slovy uvažuj, až budeš hledat čtvrtý klíč.

ochopené zákony magické podstaty odezní jako žár. "První diktát věže: spoutej míšence v místě, kde nenapáchá žádných škod. Jest bohem Mundu a celé jeho pokolení bude stejné, zbaveno své nebeské jiskry. Je nás osm krát osm exarchů. Nechť nás rod Padomy sezná za jediné východisko."

HIM. Ti, kdo ho znají, mohou tvarovat svět. Pohled' na domov kdysi obrostlého rudého krále.

aždý, kdo vstoupí do ráje, vstoupí do své Matky. AE ALMA RUMA! Aurbis skoncuje na tucet způsobů.

ežto vše končí, hledáme konec skrze náš Úsvit. Jestli teď zavravoráš, přidáš se k sirotkům sešlým z cesty, jimiž se živím. Jestli mě budeš následovat, ověním tě zevnitř. Má první dcera seběhla z cesty Dagonitů. Jmenovala se Ruma a já jsem ji pojedl bez chleba. Pak jsem si udělal další, která už byla poučenější, a tu jsem měl rád a pak jí kosi mimo čas utvořili dvojče.

větlo hvězd ti bude pláštěm, bratře. Oděj se do něj, by ti svítilo na cestu a přivedlo tě do ráje.